

När ska RN anpassa sin vägledning så att den faktiskt bidrar till god revisions sed?

11 APRIL, 2016

Standardskrivningar är inte detsamma som vägledning, att kopiera text är inte detsamma som att reflektera. Det skriver revisor Helena Adrian i ett inlägg i debatten om Revisorsnämndens granskning.

Dan Brännström har i en debattartikel i Balans nr 3/2016 utmanat Revisorsnämnden (RN) till en debatt om tillsynen över revisorer och avslutar med att ställa några frågor till RN. RN:s chef svarar i Balans nr 4/2016 att fokus för RN:s arbete alltid måste vara att bidra till att upprätthålla allmänhetens förtroende för revisorerna samt revisionen och därmed för de reviderade företagen. RN ansvarar också för att god revisors sed och god revisions sed utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Ett sätt att bidra till utvecklingen kan vara att i disciplinärendena peka på hur man kan göra för att uppnå god sed. I tillsynsärendena redogörs ofta för gällande rätt eller god sed under rubriken *RN gör följande bedömning*. När det gäller genomgång av till exempel aktiebolagslagens regler i en viss fråga kan texten vara värdefull, men hur är det med bidraget till utveckling av den goda revisions seden?

Det jag närmast tänker på är en fråga som mer eller mindre regelbundet tas upp i RN:s tillsynsärenden – frågan om granskning av händelser efter räkenskapsårets utgång. Jag har gått igenom RN:s ärenden under 2015 och 2016 och funnit en gemensam nämnare i de fall där RN:s granskning gällt tillämpningen av *ISA 560 Efterföljande händelser*. I samtliga fall anger RN vilken ISA som är relevant för granskningen, innehållet i relevant punkt samt ger därefter exempel på vilken granskning som skulle kunna ha skett:

”Som exempel på sådana granskningsåtgärder som avses i den angivna standarden kan nämnas genomgång av de rutiner som företagsledningen har infört för att uppmärksamma efterföljande händelser och genomläsning av protokoll från bolagsstämmor och styrelsesammanträden. Andra exempel på granskningsåtgärder

är förfrågningar rörande förhållanden som har diskuterats vid ännu inte protokollförda möten efter räkenskapsårets utgång, förfrågningar hos företagsledningen om händelser som har inträffat efter räkenskapsårets utgång och genomgång av företagets senaste delårsrapport, om en sådan finns. De nämnda granskningsåtgärderna är avsedda att komplettera sådan granskning som har genomförts i syfte att få fram revisionsbevis för saldon på balansdagen, såsom exempelvis avklippskontroller.”

Detta skulle kunna vara ett led i den utveckling av god sed som RN ska bidra med – om inte RN i stället för att faktiskt ge förslag på relevanta granskningsinsatser skrivit av ISA 560 punkten 7, till synes utan att reflektera över om det är relevant. Samtliga de ärenden som RN publicerat rör revisioner i mindre bolag. Att i dessa fall komma med förslag att revisorn ska granska protokoll eller göra förfrågningar hos företagsledningen rörande frågor på ännu inte protokollförda möten eller genomgång av senaste delårsrapporten är ingen vägledning eller stöd för revisorer i deras fortsatta arbete.

Vad kommer det sig att RN inte kan ge relevanta exempel på granskningsinsatser? Svaret på dessa frågor kan bara RN ge. Oavsett orsaken är det, enligt min uppfattning, synnerligen anmärkningsvärt och fantasilöst, att man i ärende efter ärende upprepar samma meningslösa förslag för granskning i små bolag i stället för att ge den vägledningen som skulle kunna bidra till bättre revisionsred. Kommer vi framgent att få se ett mer kreativt och utåtriktat arbete från RN:s sida som kan vara till nytta för utvecklingen av den goda revisionsred?